

som vilde være forbundet med, at Belæggelse med stemplet Papir skete af Private, at en saadan Fremfærd kunde lede til Svig o. s. fr., saa kunde jeg meget ønske det oplyst ved et Exempel, hvorledes det kunde være farligere at tillade Private en saadan Belæggelse end at tillade dem at skrive paa Stempelpapir; jeg synes, at begge Dele komme ud paa Eet, og Conseqventsen maatte føre til, at en Contract paa Stempelpapir skulde skrives i en Retsbetjents Nærværelse, ellers havde man ingen Garanti. Lad os nu tænke os, hvorledes Forholdet stiller sig paa Landet — jeg nævner Landet, fordi det altid der er mere besværligt, end naar man boer i en Kjøbstad; en Mand laaner f. Ex. en anden 200 Rd.; da Laangiveren har Tillid til Raantageren, siger han til ham: Du behøver kun at give mig et Par Ord paa slet Papir, der er Ingen, der skal faae det at see; Loven siger, at han skal skrive det paa Stempelpapir, men han gjør det ikke, og hvorledes skal det opdages? I et andet Tilfælde vil Creditor ikke præstere Laanet, førend Debitor har iagttaget Lovens Fordringer om Benyttelsen af det stemplede Papir, og da mener jeg, at det dog kommer ud paa Eet, enten Documentet skrives paa stemplet Papir, eller det ustemplede Papir senere belægges med Stempelpapir, eller forsynes med Stempelmærke. Kan det ærede Medlem heri paavise mig nogen Forskjel? Jeg kan ikke see en saadan, jeg kan ikke forstaae, at Belæggelsen med Stempelpapir bør see for en Dvrighedsperson, medens det ikke er nødvendigt, at Dpretelsen af Documentet skal foregaae i en Retsbetjents Nærværelse. Det maa desuden ikke tabes af Sigte; at der ved den omvendte Bestemmelse i Lovudkastet fremfalder en ikke ringe Gene, medens Die-medet med Loven just skulde være at stille Alle lige i Udredelsen af denne Skat. Paa Landet kan man boe flere Mile fra Retsbetjenten, man skal foretage en Reise for at faae denne Retshandling foretaget, Retsbetjenten er ikke hjemme, man maa reise hjem med uforrettet Sag for at komme igjen en anden Gang; paa den Maade kan en saadan Reise blive langt besværligere og kostbarere end Udredelsen af selve Afgiften. Det seer ogsaa underligt ud, at det ikke er nok, at man gaar hen og kjober en af Staten ud-

sted Skattebillet, Staten vil ikke troe, at man har betalt den, men man skal gaae hen til en bestemt Embedsmand og forevise ham den, uden at dog Meningen er, at Skattebilletten skal qvitteres af ham. Jeg kan, som sagt, ikke see Andet, end at det kommer ud paa Eet, enten Documentet skrives paa stemplet Papir eller det belægges med stemplet Papir.

N. Sage: Den ærede Minister meente, at der ikke var noget Land, hvor man ikke havde en temmelig vidtløftig Stempelafgiftsindretning; jeg vil dog erindre den ærede Minister om, at der er et Land, som vi see hver Dag, hvor man vel har en Stempelafgift, men ikke til daglig Brug; kun for saadanne Papirer, der komme i Rettens Haand, betales der Stempel i Sverrig. (I den rigsmiisteren: Den ærede Rigsdagsmand tager feil!). Kun for saadanne Papirer, der komme i Rettens Haand, betales der Stempel i Sverrig, og Retten paatrykker det Stempel, som skal gives; al anden Omsetning er fri. Den ærede Minister vilde ogsaa kunne have lært i det Land, at hans Betænkelighed med Hensyn til Transporter i praktisk Henseende aldeles ikke har noget at bethyde. Jeg vil i det Hele tilstaae, at det var mig noget uklart, hvorledes den ærede Minister kom til den Vanffelighed, som det skulde have at faae disse Transporter til at gaae, idet Creditor maaskee vilde vægre sig ved at transportere; det forstaaer jeg ikke, thi i det Dieblit, et Document er betalt og qvitteret af Den, der har faaet Pengene, saa kan det meget godt gaae i Handel og Wandel uden videre Formalitet. Den eneste Indvending, jeg kunde tænke mig derved, var, at Udstederen kunde sige: jeg vil ikke have det til at gaae længere, men hvorledes har man i Sverrig undgaaet alle disse Farer og Vanffeligheder? derved, at et saadant Papir som det; jeg har nævnt, en saadan Panteobligation, udstedes til N. N. eller Ordre, og naar det ikke ved en Transport særligt siges, at Transportenten er stadesløs Selvskyldnercautionist, saa er hans Navn uden mindste Hestelse og har ikke mindste Betydning for ham. Jeg har nævnt Transporter og er atter kommen tilbage til dem, fordi de, som jeg har hittret, for mig ere Hovedsagen i den hele Lov.